

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย*

THE NEEDS OF DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF RAJINI SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF PRESCHOOLERS' SELF-CONTROL

วิจิตตรา แสงวิจิตร*, เพ็ญวรา ชูประวัตติ

Wijittra Sangvijit*, Penvara Xupravati

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand

*Corresponding Author E-mail: 6780147227@student.chula.ac.th

*Tel: 097-231-2333

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและแผนงาน และครูผู้สอนปฐมวัย รวม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย โดยทุกข้อคำถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย (I-CVI = 1.00) และมีค่าความเที่ยง (Cronbach's Alpha = 0.990) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 2) การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย มีความต้องการจำเป็นในด้านการประเมินพัฒนาการสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.254$) ลำดับถัดมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.231$) ด้านการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.228$) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.219$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า การควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นในด้านการฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.348$) ลำดับถัดมา คือ การจัดการอารมณ์ ($PNI_{modified} = 0.271$) การมีวินัยในตนเอง ($PNI_{modified} = 0.173$) ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($PNI_{modified} = 0.160$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, การควบคุมตนเอง, เด็กปฐมวัย

Abstract

The objectives of this research were to: 1) Study the current and desirable states of academic management of Rajini School based on the concept of preschoolers' self-control; and 2) Identify the priority needs for the development of academic management of Rajini School

based on the concept of preschoolers' self-control. This study employed a descriptive research design. The participants consisted of 20 individuals, including the school director, the assistant director for academic affairs and planning, and preschool teachers. The research instrument was a questionnaire on the current and desirable states of academic management of Rajini School based on the concept of preschoolers' self-control. All questionnaire items were validated in terms of content validity ($I-CVI = 1.00$), and the instrument demonstrated high reliability (Cronbach's $\alpha = 0.990$). Data were analyzed using frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, the Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$), and content analysis. The findings revealed that: 1) the current state of academic management of Rajini School based on the concept of preschoolers' self-control was rated at a high level, while the desirable state was rated at the highest level; and 2) the highest priority need for developing academic management of Rajini School based on the concept of preschoolers' self-control was developmental assessment ($PNI_{modified} = 0.254$), followed by curriculum administration ($PNI_{modified} = 0.231$), the provision of learning experiences ($PNI_{modified} = 0.228$), and the management of the environment, instructional media, and learning resources ($PNI_{modified} = 0.219$), respectively. When considering each variable, the preschoolers' self-control component with the highest priority need was emotional recovery ($PNI_{modified} = 0.348$), followed by emotion management ($PNI_{modified} = 0.271$), self-discipline ($PNI_{modified} = 0.173$), and responsibility for self and others ($PNI_{modified} = 0.160$), respectively.

Keywords: Academic Management, Self-Control, Preschoolers

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายในด้านสังคม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี โครงสร้างทางประชากร สังคม เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม (Mega trends) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรไทยโดยตรง ทั้งด้านสุขภาพจิต พฤติกรรมของคน ความรุนแรงในครอบครัวและสังคม เกิดการรังแกอย่างหลากหลาย รวมไปถึงการใช้สารเสพติด โดยอัตราความเสี่ยงเหล่านี้มีแนวโน้มโดยรวมเพิ่มขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และพบปัญหาในกลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น จากรายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ประจำปีงบประมาณ 2567 พบว่า ในการติดตามการกระทำผิดซ้ำปีที่ 1 ของเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2564 - 2566 ฐานความผิดด้านยาเสพติดมีสัดส่วนการกระทำผิดซ้ำสูงที่สุดอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ฐานความผิดด้านทรัพย์สิน ด้านชีวิตและร่างกาย และด้านอาวุธและวัตถุระเบิดมีสัดส่วนการกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2568) สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการเตรียมการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มความเสี่ยงของการกระทำผิดซ้ำที่ยังคงเกิดขึ้น ดังนั้น หากเด็กและเยาวชนมีทักษะการควบคุมตนเองที่ดี ย่อมสามารถเผชิญต่อสิ่งเร้าภายนอกได้อย่างเหมาะสม รู้จักยับยั้งชั่งใจ และหลีกเลี่ยงการกระทำที่มีความเสี่ยงหรือการกระทำผิดได้ (พงศกร เสงวีวัฒนชัย, 2561) เด็กและเยาวชนจัดเป็นกลุ่มเปราะบางที่ต้องพึ่งพาอาศัยครอบครัวในการปรับพฤติกรรม การเลี้ยงดูเชิงบวกและการส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง (Executive function) จะช่วยพัฒนาด้านอารมณ์ ความคิดและทักษะทางสังคม เพื่อลดโอกาสในการเกิดความเสี่ยงและสร้างสังคมอย่างที่มีสุขภาวะที่ดีในอนาคต ทั้งนี้หากเด็กและเยาวชนมีทักษะในการควบคุมตนเองและการปรับตัวที่ดีก็จะสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคตได้ (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2568)

การควบคุมตนเอง (Self-control) เป็นความสามารถในการปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านจิตวิทยาและอาชีววิทยา โดยมีอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู (Burt, C. H., 2020) และให้ประโยชน์ในเชิงป้องกัน เนื่องจาก สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความมั่งคั่ง (Baumeister, R., 2018) และพฤติกรรมทางสังคมในวัยผู้ใหญ่ได้ สามารถช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (Duckworth, A. et al., 2019) ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสังคมในอนาคต (Gagne, J. R., 2017) ท่ามกลางโลกปัจจุบันที่ห้อมล้อมไปด้วยสิ่งรบกวนและสิ่งล่อใจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนและพัฒนาทักษะการควบคุมตนเองให้เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปฐมวัย เนื่องจากการควบคุมตนเองในวัยเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในระยะยาว ทั้งด้านสุขภาพ พฤติกรรมทางสังคม และการดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่ (Moffitt, T. E. et al., 2013) ทั้งนี้ ช่วงปฐมวัยถือเป็นช่วงเวลาวิกฤติ (First critical period) ที่สมองกำลังวางรากฐานกลไก การประสานงานโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการเคลื่อนไหว (Viru, A. et al., 1999) หากปล่อยเวลาให้ผ่านไป การเรียนรู้จะยากขึ้น แม้มีโอกาสในการเรียนรู้มากเท่าเดิม (Bailey, D. B. Jr., 2002) ดังนั้น มิติเวลาจึงสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองในเด็กระดับปฐมวัย

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) มีนโยบายเร่งด่วนในการเตรียมเด็กไทยสู่ศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาสมรรถนะของเด็กให้มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันและอนาคต โดยสถานศึกษาต้องสนองนโยบายการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้แบบพลิกโฉมสู่ภาคปฏิบัติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) จากสภาพสังคมที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเสริมสร้างให้เด็กสามารถควบคุมตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัยนั้น ถือเป็นหนทางหนึ่งในการพัฒนาสมรรถนะและมีความสำคัญในเชิงป้องกัน ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงด้านพฤติกรรมและอารมณ์ในอนาคต สถานศึกษาจึงเป็นพื้นที่สำคัญในการสร้างโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมทางสังคมอย่างปลอดภัย ฝึกฝนและพัฒนาการควบคุมตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การปรับตัว และการได้รับการยอมรับ (Betts, L. R. & Rotenberg, K. J., 2007) อันนำไปสู่ความสำเร็จในระดับพื้นฐานและเป็นรากฐานของการพัฒนาในอนาคต (Duckworth, A. et al., 2019) ในการบริหารสถานศึกษานั้น การบริหารงานวิชาการมีบทบาทหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและดำเนินงานตามทิศทางที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

โรงเรียนราชินีได้นำแนวทางตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มากำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา และมุ่งพัฒนาการบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง จากรายงานผลการประเมินตนเองสถานศึกษา (Self-Assessment Report [SAR]) ของโรงเรียนราชินี ปีการศึกษา 2566 พบว่า ในมาตรฐานที่ 1 คุณภาพเด็ก ได้เสนอจุดที่ควรพัฒนาระดับปฐมวัย คือ ต้องการพัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจ และการควบคุมตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้มีความมั่นคงทางจิตใจและสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข (โรงเรียนราชินี, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับ SAR ของโรงเรียนราชินี ปีการศึกษา 2567 ที่ยังคงมุ่งเน้นให้เด็กสามารถควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม มีการพัฒนาเครื่องมือและระบบติดตามผลรายบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถวางแผนในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างเหมาะสม (โรงเรียนราชินี, 2567) จากผลการประเมินตนเองของโรงเรียนราชินีทั้งสองปีการศึกษา ชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่าขอบข่ายการบริหารวิชาการด้านใดควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก การศึกษาความต้องการจำเป็นจึงมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการที่สอดคล้องกับสภาพจริงและลำดับความสำคัญของโรงเรียน อีกทั้งช่วยกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการพัฒนาการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ช่วงขั้นต่อไปอย่างมีคุณภาพ (สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2568)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย
2. ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ประชากร คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนราชินี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) รวมทั้งสิ้น 236 คน ซึ่งเป็นหน่วยที่ต้องการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและแผนงาน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารหรือครูที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับระดับปฐมวัย
2. มีบทบาทเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารวิชาการหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 36 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในลักษณะเป็นประเด็นปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 6 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการเด็ก ด้านหลักสูตรและการสอนปฐมวัย เกณฑ์ที่ใช้วัดค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ คือ I-CVI (Item-Content Validity Index) โดยทุกข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 1.00 หมายความว่าเครื่องมือมีความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาสามารถนำไปใช้วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดยคำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) พบว่า มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ 0.990

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงโรงเรียนราชินี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google Form) โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 คน พิจารณาแล้วคิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ใช้การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) แล้วนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ผลปรากฏ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยส่วนใหญ่มีอายุ 35 - 44 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อายุ 25 - 34 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อายุ 44 - 54 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และอายุน้อยกว่า 25 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและแผนงาน หัวหน้าแผนก ตำแหน่งละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 15 หัวหน้าระดับชั้นอนุบาล จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ครูประจำชั้นระดับอนุบาล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และครูผู้สอนระดับอนุบาล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีประสบการณ์ทำงาน 6 - 10 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 11 - 15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 16 - 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวทางการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI modified	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
	M	S.D.	แปลผล	M	S.D.	แปลผล		
ด้านการบริหารหลักสูตร	3.94	0.593	มาก	4.85	0.255	มากที่สุด	0.231	2
1. การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	4.05	0.583	มาก	4.86	0.319	มากที่สุด	0.209	(2)
2. การสนับสนุนการใช้หลักสูตร	4.11	0.540	มาก	4.86	0.275	มากที่สุด	0.186	(3)
3. การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร	3.65	0.875	มาก	4.81	0.328	มากที่สุด	0.323	(1)
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	3.95	0.739	มาก	4.85	0.366	มากที่สุด	0.228	3
1. การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์	3.98	0.743	มาก	4.84	0.319	มากที่สุด	0.224	(2)
2. การประเมินผลการจัดประสบการณ์	3.93	0.872	มาก	4.86	0.308	มากที่สุด	0.243	(1)

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย (ต่อ)

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI modified	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
	M	S.D.	แปลผล	M	S.D.	แปลผล		
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	4.01	0.648	มาก	4.89	0.227	มากที่สุด	0.219	4
1. การจัดบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้	4.08	0.651	มาก	4.89	0.183	มากที่สุด	0.203	(2)
2. การพัฒนาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้	3.94	0.835	มาก	4.90	0.245	มากที่สุด	0.248	(1)
ด้านการประเมินพัฒนาการ	3.89	0.729	มาก	4.88	0.326	มากที่สุด	0.254	1
1. การประเมิน รวบรวมและสรุปผลการประเมินพัฒนาการ	4.01	0.667	มาก	4.86	0.393	มากที่สุด	0.217	(2)
2. การนำผลการประเมินไปใช้	3.78	0.893	มาก	4.90	0.308	มากที่สุด	0.304	(1)
รวม	3.94	0.636	มาก	4.88	0.271	มากที่สุด	0.239	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.94, S.D. = 0.636$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($M = 4.01, S.D. = 0.648$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การจัดบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.08, S.D. = 0.651$) รองลงมา คือ การพัฒนาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($M = 3.94, S.D. = 0.835$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($M = 3.95, S.D. = 0.739$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 3.98, S.D. = 0.743$) รองลงมา คือ การประเมินผลการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($M = 3.93, S.D. = 0.872$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($M = 3.94, S.D. = 0.593$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การสนับสนุนการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.11, S.D. = 0.540$) รองลงมา คือ การวางแผนและจัดทำหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($M = 4.05, S.D. = 0.583$) และการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($M = 3.65, S.D. = 0.875$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมาก ($M = 3.89, S.D. = 0.729$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การประเมิน รวบรวมและสรุปผลการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.01, S.D. = 0.667$) รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ ($M = 3.78, S.D. = 0.893$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88, S.D. = 0.271$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.89, S.D. = 0.227$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การพัฒนาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.90, S.D. = 0.245$) รองลงมา คือ การจัดบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.89, S.D. = 0.183$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88, S.D. = 0.326$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.90, S.D. = 0.308$) รองลงมา คือ การประเมิน รวบรวมและสรุปผลการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.86, S.D. = 0.393$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.85, S.D. = 0.366$)

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การประเมินผลการจัดประสบการณ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.86, S.D. = 0.308) รองลงมา คือ การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.84, S.D. = 0.319) ขอบข่าย การบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.85, S.D. = 0.255) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า การวางแผนและจัดทำหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย สูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.86, S.D. = 0.319) รองลงมา คือ การสนับสนุนการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.86, S.D. = 0.275) และการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.81, S.D. = 0.328)

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความพร้อม ด้านการจัดบรรยากาศ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ในระดับสูง และยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนา ด้านดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาค่าความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความ ต้องการจำเป็นสูงสุด โดยมีสภาพปัจจุบันต่ำกว่าขอบข่ายการบริหารวิชาการด้านอื่น ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด จึงสะท้อนให้เห็นว่าการประเมินพัฒนาการเป็นขอบข่ายที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนส่งเสริม ช่วยเหลือ และติดตามพัฒนาการของเด็กเป็น รายบุคคล ดังนั้น แม้โรงเรียนจะมีความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมและทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้แล้ว แต่ยังคง ต้องพัฒนาระบบการวัดและประเมินพัฒนาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิด การควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิด การควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	การควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย				เฉลี่ย รวม	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
		การจัดการ อารมณ์	การฟื้นคืน สู่อารมณ์ปกติ	การมีวินัย ในตนเอง	ความรับผิดชอบต่อ ตนเองและผู้อื่น		
1. ด้านการ บริหาร หลักสูตร	D	3.78	3.57	4.15	4.25	3.94	2
	I	4.83	4.78	4.85	4.92	4.85	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.278 (2)	0.339 (1)	0.169 (3)	0.158 (4)	0.231	
2. ด้านการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้	D	3.80	3.60	4.18	4.23	3.95	3
	I	4.88	4.83	4.90	4.80	4.85	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.284 (2)	0.342 (1)	0.172 (3)	0.135 (4)	0.228	
3. ด้านการจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่ง เรียนรู้	D	4.05	3.65	4.18	4.15	4.01	4
	I	4.95	4.88	4.90	4.85	4.89	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.222 (2)	0.337 (1)	0.172 (3)	0.169 (4)	0.219	
4. ด้านการ ประเมิน พัฒนาการ เฉลี่ยรวม	D	3.73	3.55	4.18	4.13	3.89	1
	I	4.88	4.88	4.90	4.88	4.88	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.308 (2)	0.375 (1)	0.172 (4)	0.182 (3)	0.254	
	D	3.84	3.59	4.17	4.19	3.95	
	I	4.88	4.84	4.89	4.86	4.87	
	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.271 (2)	0.348 (1)	0.173 (3)	0.160 (4)	0.233	

จากตารางที่ 2 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การบริหารหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.231$) เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับสอง เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ ($PNI_{modified} = 0.339$) และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($PNI_{modified} = 0.158$) มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

ด้านที่ 2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.228$) เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับสาม เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ ($PNI_{modified} = 0.342$) และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($PNI_{modified} = 0.135$) มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

ด้านที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.219$) เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับสี่ เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ ($PNI_{modified} = 0.337$) และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($PNI_{modified} = 0.169$) มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

ด้านที่ 4 การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.254$) เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับแรก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ ($PNI_{modified} = 0.375$) และการมีวินัยในตนเอง ($PNI_{modified} = 0.172$) มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า องค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ ($PNI_{modified} = 0.348$) รองลงมา คือ การจัดการอารมณ์ ($PNI_{modified} = 0.271$) การมีวินัยในตนเอง ($PNI_{modified} = 0.173$) และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($PNI_{modified} = 0.160$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาร่วมกับขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.254$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติในด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.375$) เมื่อเทียบกับองค์ประกอบอื่นในขอบข่ายเดียวกัน ผลดังกล่าวสะท้อนว่า การประเมินพัฒนาการเป็นขอบข่ายสำคัญในการติดตามพฤติกรรม การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติของเด็กปฐมวัยได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้ครูมีข้อมูลสำหรับพิจารณาความสามารถของเด็กในการสงบอารมณ์ กลับสู่ภาวะอารมณ์ที่เหมาะสม และดำเนินกิจกรรมต่อไปได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การบริหารวิชาการโรงเรียนราชินีตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย มีสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าสภาพปัจจุบันทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญกับการยกระดับการบริหารวิชาการเพื่อส่งเสริมการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ เนื่องจาก การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบัน พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความพร้อมด้านบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อ

การพัฒนาเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่ระบุว่า สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและการค้นพบด้วยตนเอง(กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) อย่างไรก็ตาม ด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด จึงสะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนมีความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมและทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ แต่ยังคงต้องพัฒนาระบบการวัดและประเมินพัฒนาการ โดยเฉพาะการรวบรวม สรุปผล และการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล ผลดังกล่าวสะท้อนบทบาทของการบริหารวิชาการที่ต้องสนับสนุนครูอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านการจัดหาเครื่องมือประเมินที่เหมาะสม การกำหนดแนวทางการใช้ผลการประเมิน และการพัฒนาครูให้สามารถนำข้อมูลพัฒนาการไปใช้วางแผนช่วยเหลือเด็กได้อย่างต่อเนื่อง

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินีตามแนวคิดการควบคุมตนเอง ของเด็กปฐมวัยที่อยู่ในลำดับสูงที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการควบคุมตนเอง ของเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องอาศัยระบบการประเมินที่สามารถติดตามพฤติกรรมควบคุมตนเอง การควบคุมอารมณ์ และพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การประเมินพัฒนาการมีความสำคัญต่อการวางแผน ส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กอย่างเป็นระบบ (ศศิธร วัฒนกุล, 2563) ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การประเมิน พัฒนาการมีได้มีบทบาทเพียงการตรวจสอบผลการจัดประสบการณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผนพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่ต้องการการสนับสนุนด้านการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนราชินีที่มุ่งเน้นการพัฒนาเครื่องมือและระบบติดตามผลรายบุคคลที่มี ประสิทธิภาพ (โรงเรียนราชินี, 2567)

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในทุกขอบข่ายการบริหารวิชาการ ผลดังกล่าวสะท้อนว่า เด็กปฐมวัยยังอยู่ในช่วง พัฒนาความสามารถในการกำกับอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติจึงเป็นส่วนประกอบ สำคัญหนึ่งของการควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการกำกับพฤติกรรม การปรับตัว และความสำเร็จในอนาคต อันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในระยะยาว (Baumeister, R., 2018) ดังนั้น การส่งเสริมการฟื้นคืนสู่อารมณ์ ปกติจึงควรได้รับการสนับสนุนในระดับการบริหารวิชาการ ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายในหลักสูตร การจัด ประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้เด็กฝึกจัดการอารมณ์ การจัดสภาพแวดล้อมที่ช่วยลดสิ่งกระตุ้นทางอารมณ์ ไปจนถึง การประเมินพัฒนาการที่สามารถติดตามพฤติกรรมดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สรุปดังภาพนี้

ภาพที่ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การบริหารวิชาการเป็นกลไกเชิงระบบในการส่งเสริมการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย ผ่านขอบข่ายงานสำคัญ 4 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการจัดการอารมณ์ การฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ การมีวินัยในตนเอง และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น โดยมีการประเมินพัฒนาการ และการฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความต้องการยกระดับการบริหารวิชาการ เพื่อส่งเสริมการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนราชินี ตามแนวคิดการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ ผลดังกล่าวสะท้อนว่า การพัฒนาการบริหารวิชาการควรเริ่มจากการพัฒนาระบบการประเมินพัฒนาการ เนื่องจาก การประเมินเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ครูสามารถสังเกต ติดตาม และใช้ข้อมูลพัฒนาการของ

เด็กเป็นรายบุคคลในการวางแผนส่งเสริมการควบคุมตนเองได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การบริหารวิชาการเป็นกลไกสำคัญที่กำหนดทิศทางการเรียนรู้ผ่านการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการประเมินพัฒนาการ หากโรงเรียนกำหนดเป้าหมายด้านการควบคุมตนเองไว้ในหลักสูตร ออกแบบประสบการณ์ให้เด็กได้ฝึกจัดการอารมณ์ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการกำกับพฤติกรรม และใช้ผลการประเมินพัฒนาการเพื่อติดตามและช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง ย่อมส่งผลให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการจัดการอารมณ์ สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะอารมณ์ที่เหมาะสม มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและผู้อื่นได้ ดังนั้น การพัฒนาการบริหารวิชาการจึงเป็นการพัฒนาระบบบริหารของโรงเรียนที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนาการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) ควรพัฒนาการควบคุมตนเองของเด็กปฐมวัยในด้านการฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติเป็นอันดับแรก โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบการประเมินพัฒนาการ เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่า ทั้งด้านการประเมินพัฒนาการและองค์ประกอบด้านการฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น จึงควรกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือประเมินการฟื้นคืนสู่อารมณ์ปกติ เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนส่งเสริม ช่วยเหลือ และติดตามพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลอย่างเหมาะสม
- 2) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาครูด้านการประเมินพัฒนาการ เนื่องจาก ผลการประเมินสามารถสะท้อนพัฒนาการของเด็กและบ่งชี้คุณภาพของการจัดการศึกษา รวมทั้งเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการออกแบบกิจกรรม การบูรณาการการประเมินพัฒนาการกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการกำหนดแนวทางช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารโรงเรียน ในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2561). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- พงศกร เสงวิวัฒน์ชัย. (2561). การเสริมสร้างการควบคุมตนเองของเยาวชนที่กระทำผิดโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์มนุษย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โรงเรียนราชินี. (2566). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566. เรียกใช้เมื่อ 20 ตุลาคม 2568 จาก <https://www.rajini.ac.th/pdf/qa/รายงานผลการประเมินตนเองปี%202566.pdf>
- _____. (2567). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567. เรียกใช้เมื่อ 20 ตุลาคม 2568 จาก <https://www.rajini.ac.th/pdf/qa/รายงานผลการประเมินตนเองปี%202567.pdf>
- ศศิธร วัฒนกุล. (2563). แนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดทักษะชีวิตเด็กปฐมวัย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2568). สุขภาพคนไทย 2568 เกิดน้อยเกินไป ต้องปรับและรับมืออย่างไร. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นครปฐม: บริษัท อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน).
- สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2568). รายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ประจำปีงบประมาณ 2567. เรียกใช้เมื่อ 16 พฤษภาคม 2569 จาก <https://www.djop.go.th/th/navigations/detail/รายงานสถิติการกระทำผิดซ้ำ>

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580. เรียกใช้เมื่อ 14 ตุลาคม 2568 จาก https://mhesi.nrct.go.th/archives/s/mhesi_archives/item/1288
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bailey, D. B. Jr. (2002). Are critical periods critical for early childhood education?: The role of timing in early childhood pedagogy. *Early Childhood Research Quarterly*, 17(3), 281-294.
- Baumeister, R. (2018). *Self-regulation and self-control: Selected works of Roy F. Baumeister*. (First published). New York: Routledge.
- Betts, L. R. & Rotenberg, K. J. (2007). Trustworthiness, friendships and self-control: Factors that contribute to young children's school adjustment. *Infant and Child Development*, 16, 491-508. <https://doi.org/10.1002/icd.518>.
- Burt, C. H. (2020). Self-Control and Crime: Beyond Gottfredson and Hirschi's Theory. *Annual Review of Criminology*, 3(1), 43-73.
- Duckworth, A. et al. (2019). Self-Control and Academic Achievement. *Annual Review of Psychology*, 70, 373-399. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010418-103230>.
- Gagne, J. R. (2017). Self-Control in Childhood: A Synthesis of Perspectives and Focus on Early Development. *Child Development Perspectives*, 11(2), 127-132.
- Moffitt, T. E. et al. (2013). Lifelong impact of early self-control: Childhood self-discipline predicts adult quality of life. *American Scientist*, 101(5), 352-360.
- Viru, A. et al. (1999). Critical periods in the development of performance capacity during childhood and adolescence. *European Journal of Physical Education*, 4(1), 75-119.